

Delo podajalca med tekmo

Delo podajalca med igro je vse prej kot enostavno, če vemo, koliko časa ima podajalec na razpolago in koliko kombinacij v določenem trenutku pri določenem tipu žoge lahko odigra.

Poglejmo, kaj se dogaja v ekipi, ki se pripravlja na sprejem začetnega udarca, Ob tem velja poudariti, da je samo podajalec tisti, ki odloča o določeni napadalni akciji, ki jih je seveda cela vrsta. V prvi fazi pred izvajanjem začetnega udarca nasprotnikove ekipe se naši sprejemalci (ali le sprejemalca, odvisno pač od tipa servisa) postavijo na določena mesta, kar velja tudi za korektorja in centralna blokerja, naloga organizatorja igre pa je:

- 1) opazovati in tudi ugotoviti postavitev nasprotnikove ekipe, predvsem pa to velja za prvo linijo (igralce ob mreži). Pri tem lahko takoj ugotovi šibkejše ali močnejše točke nasprotnikovega bloka, kot so na primer nižji igralec, počasnejši centralni bloker, ki ima poleg tega tudi določene težave pri premikih levo ali desno, itd.
- 2) čim prej ugotoviti postavitev naših napadalcev v igrišču, kar bi moralo biti za večino povsem jasno (predvsem v članski konkurenci). V tem primeru je poudarek na igralcu; ki ima dan (ko mu uspeva praktično vse), in tistemu posamezniku, ki je naletel na tako imenovani "črni dan" in mu nič ne uspeva
- 3) v spominu osvežiti (in to čim hitreje – v stotinkah sekunde) vse možne akcije, ki jih lahko ekipa odigra pri določenih tipih žog, kar je v povezavi s kvaliteto sprejema prve žoge. Ob tem se je treba držati določenih pravil, ki so sad predvsem uspešnosti predhodnih akcij v tej postavitvi, npr. podajalec v C-5, itd.
- 4) spomniti se vseh predhodnih akcij (vedno govorimo za vsako posamično postavitev), ki jih je videl na tehničnem sestanku (videomontaža tekme, razni posnetki, itd.) In ne samo to, veliko podobnih akcij je bilo izpeljanih tudi na predhodnih treningih ali celo pripravljalnih tekmah in te (predvsem pozitivne) je treba osvežiti.
- 5) narediti selekcijo določenih akcij (napadov) v posameznih rotacijah, ki so se v preteklosti in glede na zgoraj omenjeno izkazale za pozitivne, seveda v strogi povezavi s sprejemom začetnega udarca. Pri tem je organizatorju v veliko pomoč študij nasprotnikovega bloka in predvsem statistični podatki naših napadalcev, kjer je poudarek na pozitivni strani.

Ni težko ugotoviti, da ima podajalec na razpolago izredno malo časa, upam si celo trditi, da je za vso "obdelavo" časa le nekaj sekund, kar obenem govori o izredno zahtevni vlogi "pilota" ekipe, ki jo navadni opazovalci tekem niti ne opazijo. Tu ni v ospredju samo tehnična sposobnost posameznika, ki mora biti v vsakem trenutku vrhunska in izdelana do potankosti, ampak gre tudi za izredno visok psihični napor, ki je povezan z organizacijo ali natančneje – vodenjem igre svoje ekipe.

Ko se soigralec prvič z odbojem dotakne žoge (sprejem servisa), pride do drugega t. i. »odločilnega« procesa, v katerem mora organizator igre v stotinki sekunde oceniti kvaliteto sprejete žoge, se takoj (v stotinki sekunde) odločiti za akcijo napada ali

kombinacijo, ki je bila dogovorjena. Seveda se določenih akcij ne da izpeljati, če sprejeta žoga ni usmerjena na točno določeno mesto (med C-2 in C-3), kar pa je pri hitrosti današnjih servisov, ki dosegajo 100 km/h in več, izredno težko. Torej je organizator igre v primeru slabšega sprejema v še dodatnih težavah, kajti odpadejo dogovorjene akcije. Iz tega sledi, da mora podajalec v nekaj stotinkah sekunde, ko žoga leti od sprejemalca proti mreži, izbrati pravilno napadalno akcijo, katera napadalcu zagotavlja uspeh.